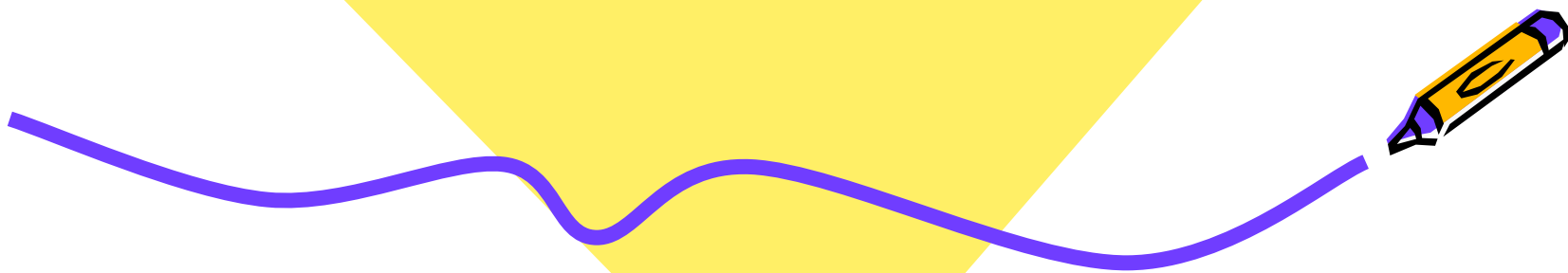
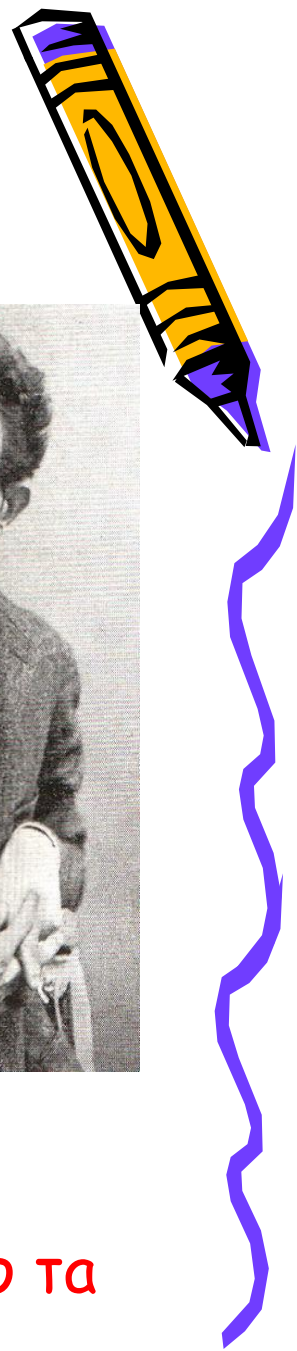
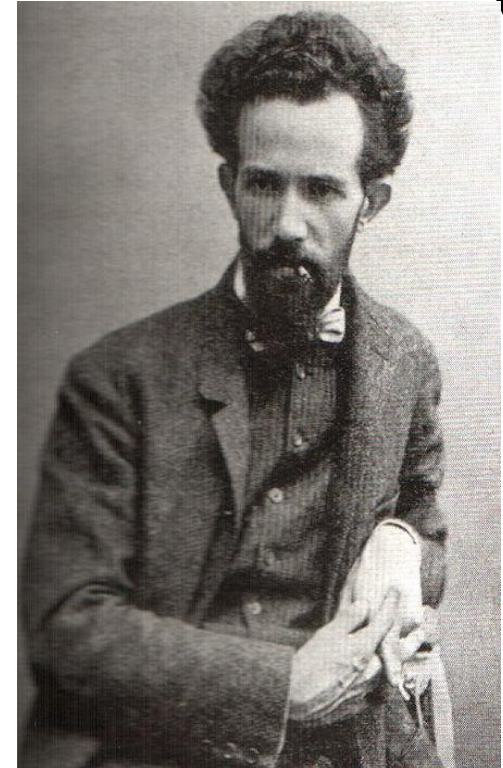
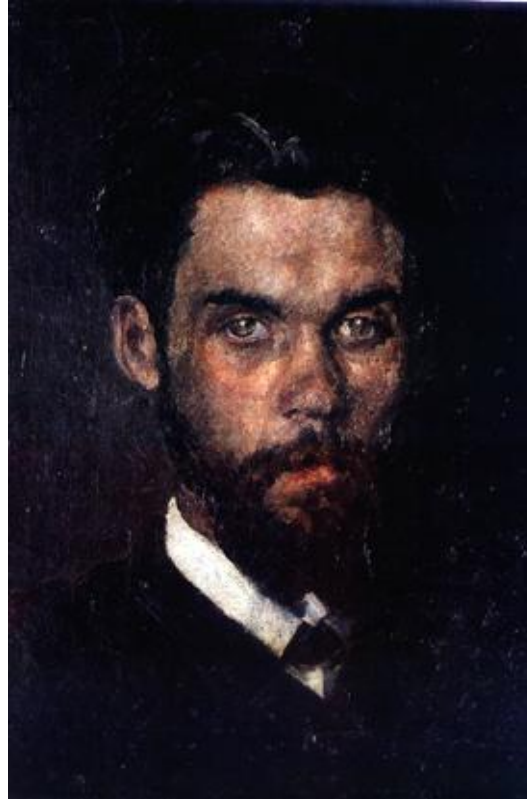
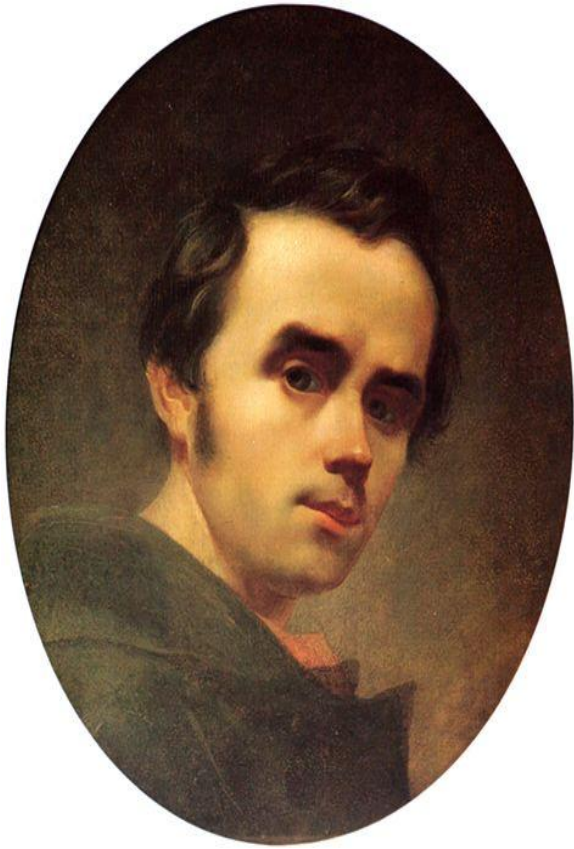




ЖИВОПИС 19ст.





Тарас Шевченко, Микола Тимоненко та  
Олександр Мурашко.

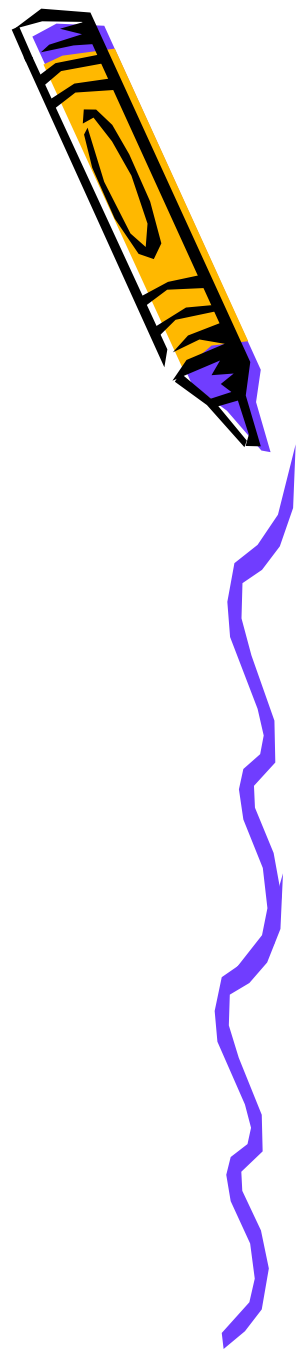
Тарас Шевченко, геній українського слова, за фахом був художник. Його творчість охопила декілька галузей малярства: портретну, пейзажну, жанрову, релігійну.

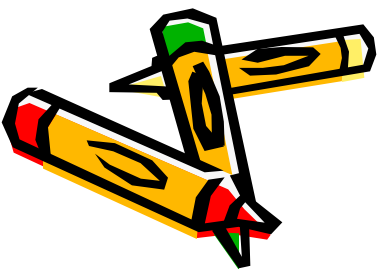
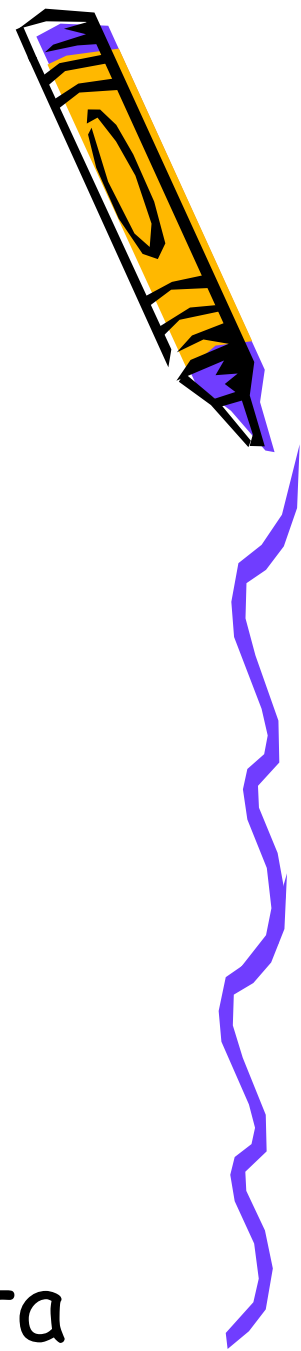


- Як представник останньої доби класицизму, Шевченко уникав великих академічних полотен. Його творчість найкраще виявлялася у невеликих інтимних речах.
- Особливу малярську славу йому здобули портрети.
- У романтичних картинах «Селянська родина», «Циганка-ворожка» уже помітний відхід від академізму.
- Різнобічний талант митця відбився і в художній графіці (серія «Мальовнича Україна»). **1860 року** Тарасу Шевченку надали звання академіка гравюри Петербурзької академії мистецтв. Нажаль, заслання та заборона малювати перешкодили йому розкритися в повній мірі його живописному таланту.

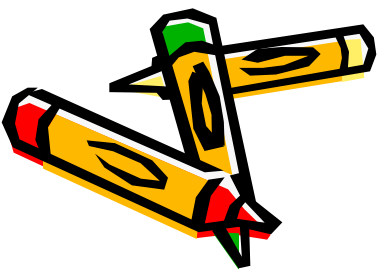
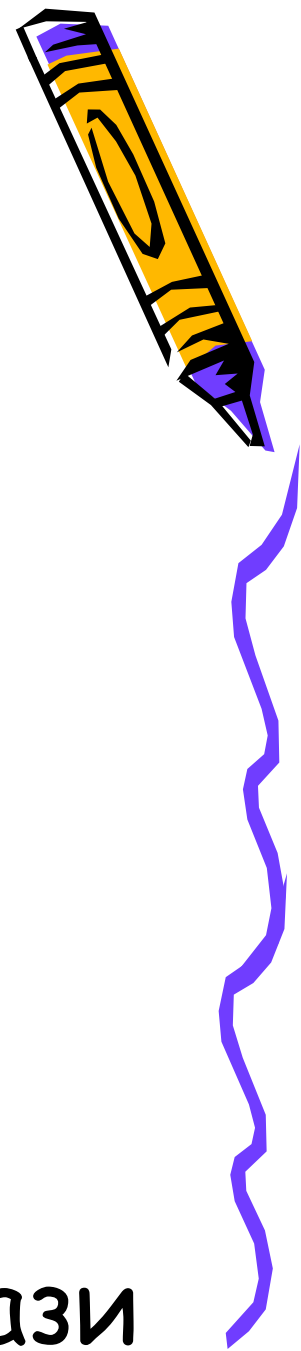


# Портрети

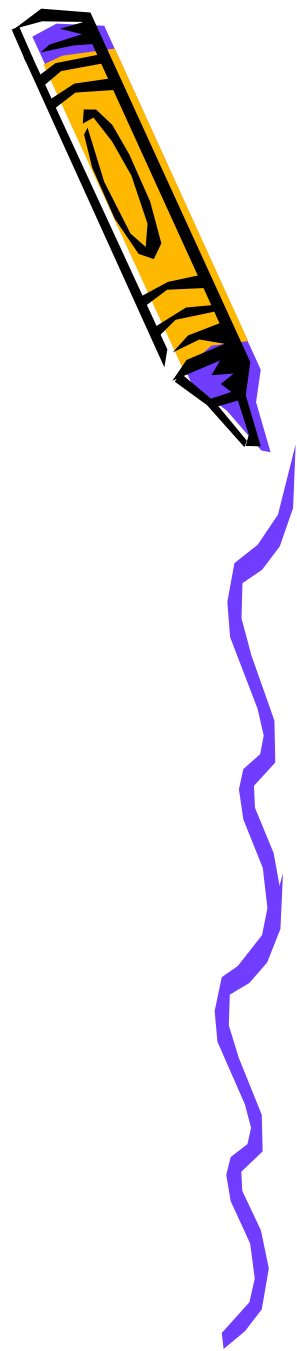




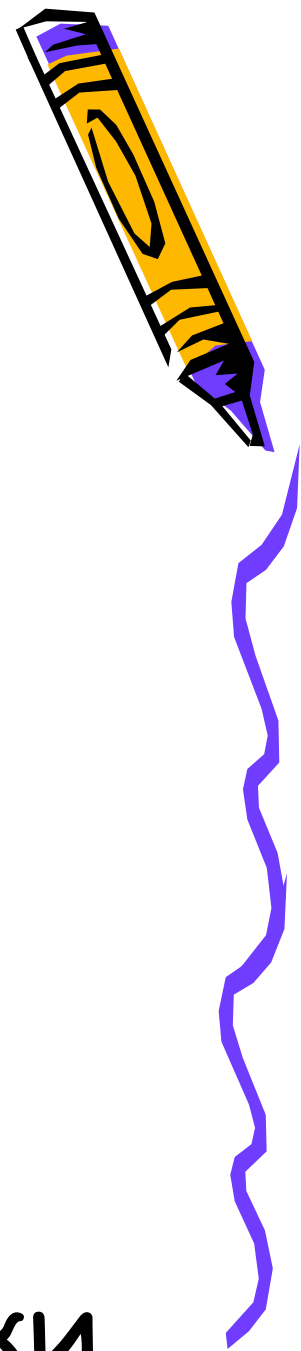
Портрет П.В. Енгельгардта



Портрет Катерини Абази



Портрет Горленко



Портрет І.П. Гребінки



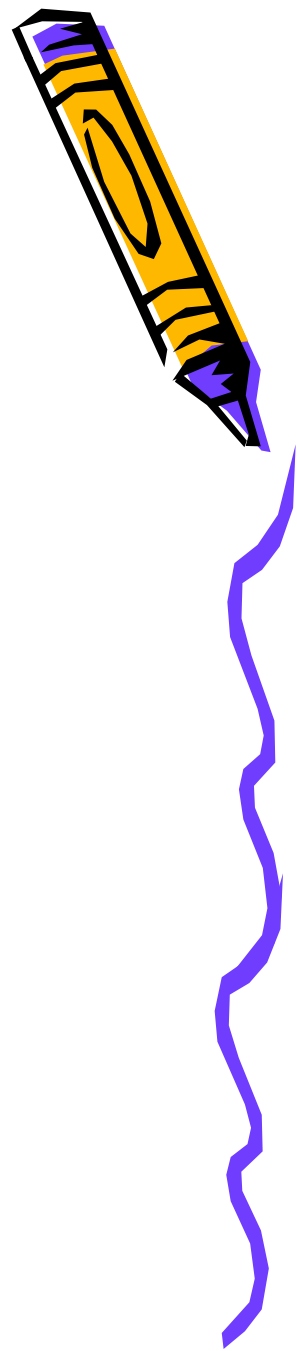


Портрет дівчини з собакою

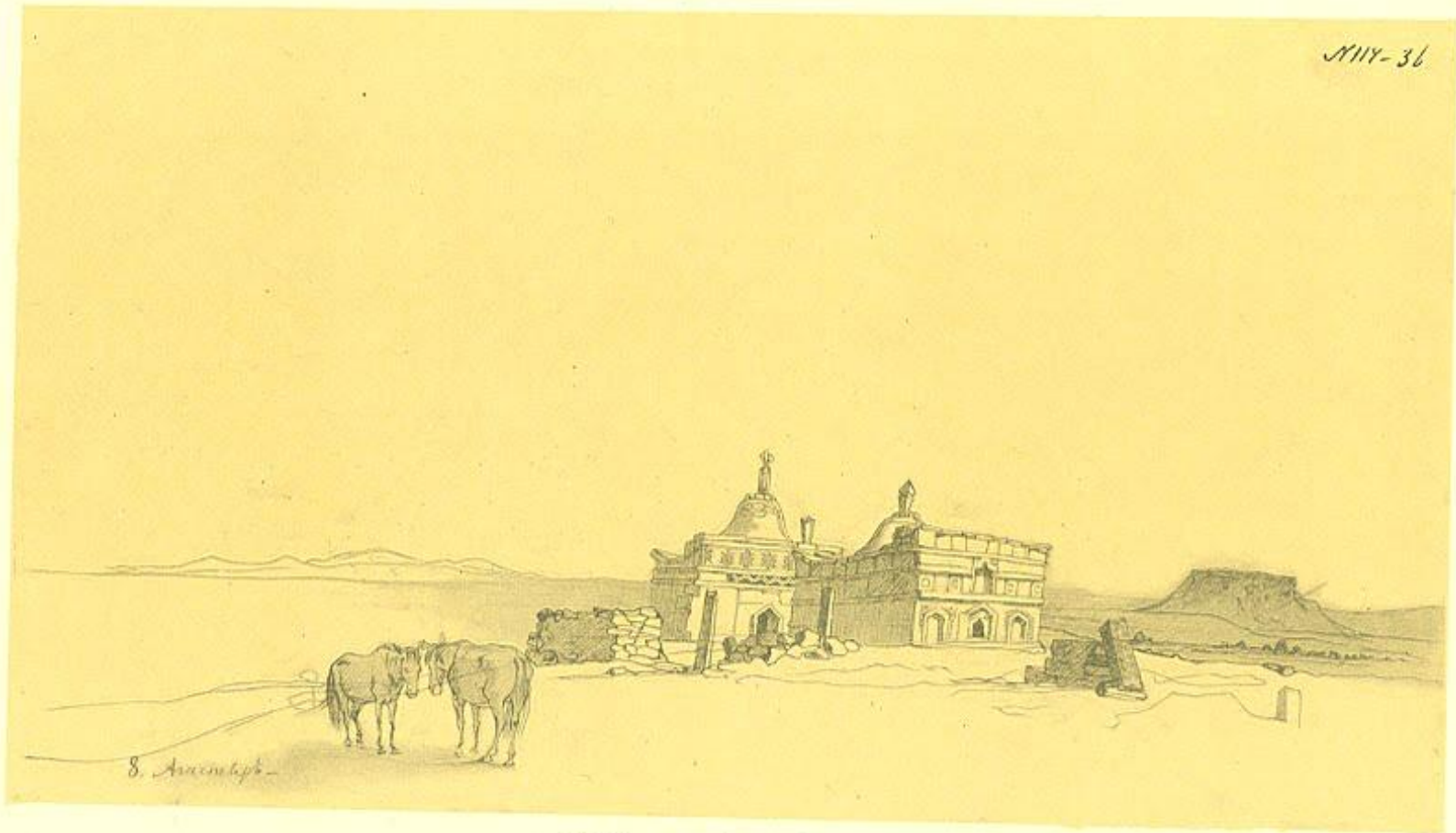


Портрет дітей Іллі Рєпіна

Серія "Мальовнича  
Україна"

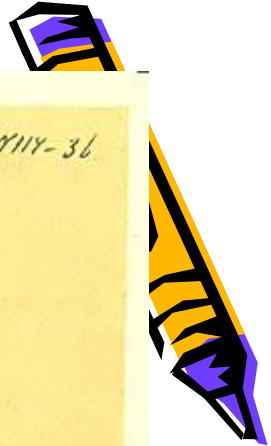


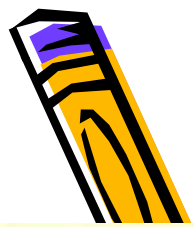
ЛІІУ-36



8. Агаспешь

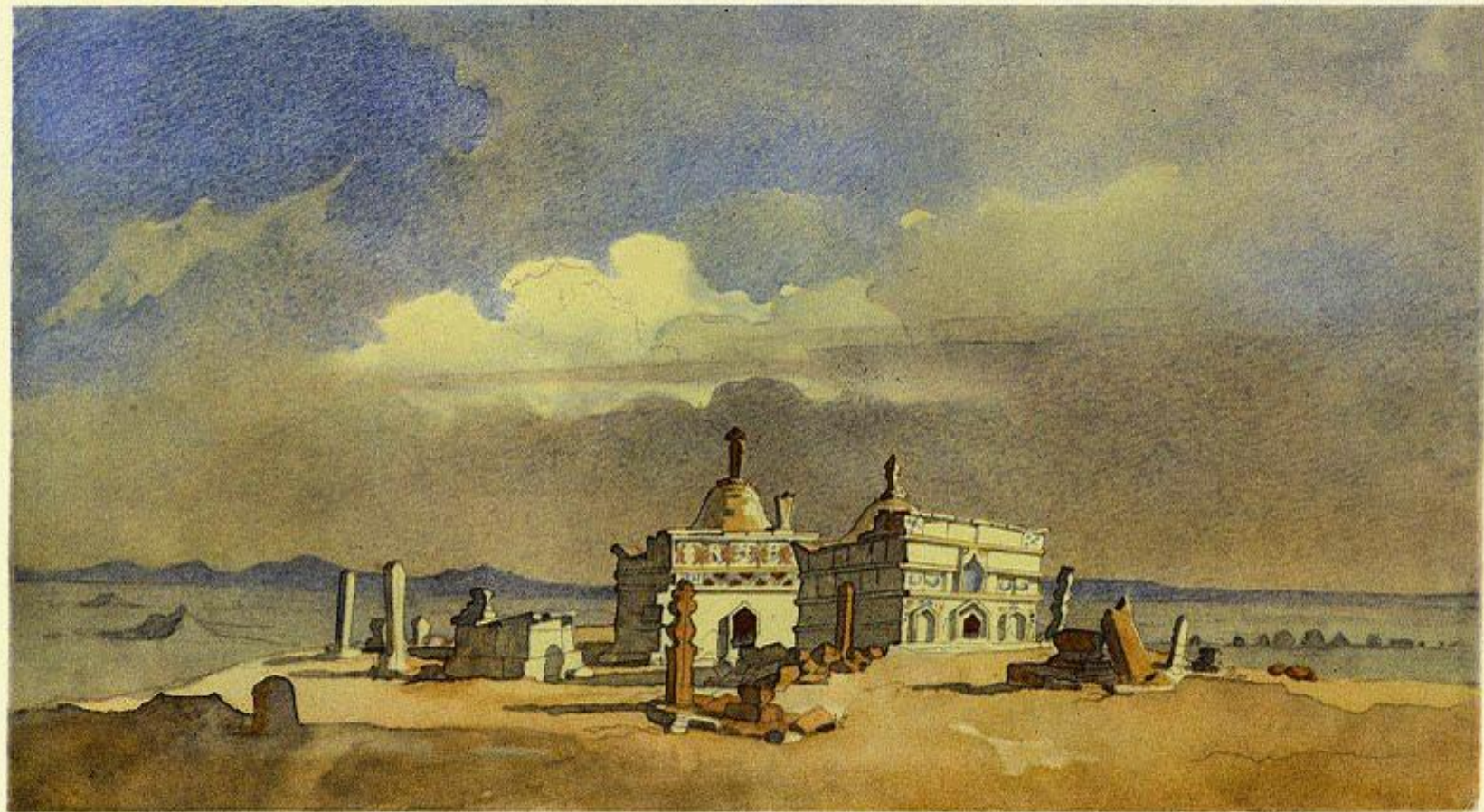
76. КЛАДОВИЩЕ АГАСПЕЯР.  
Олшечь. [20.VI—10.VII 1851].





2. ДОЛИНА НА ХІВІНСЬКІЙ ДОРОЗІ.  
Акварель. [23.V—10.VII 1851].



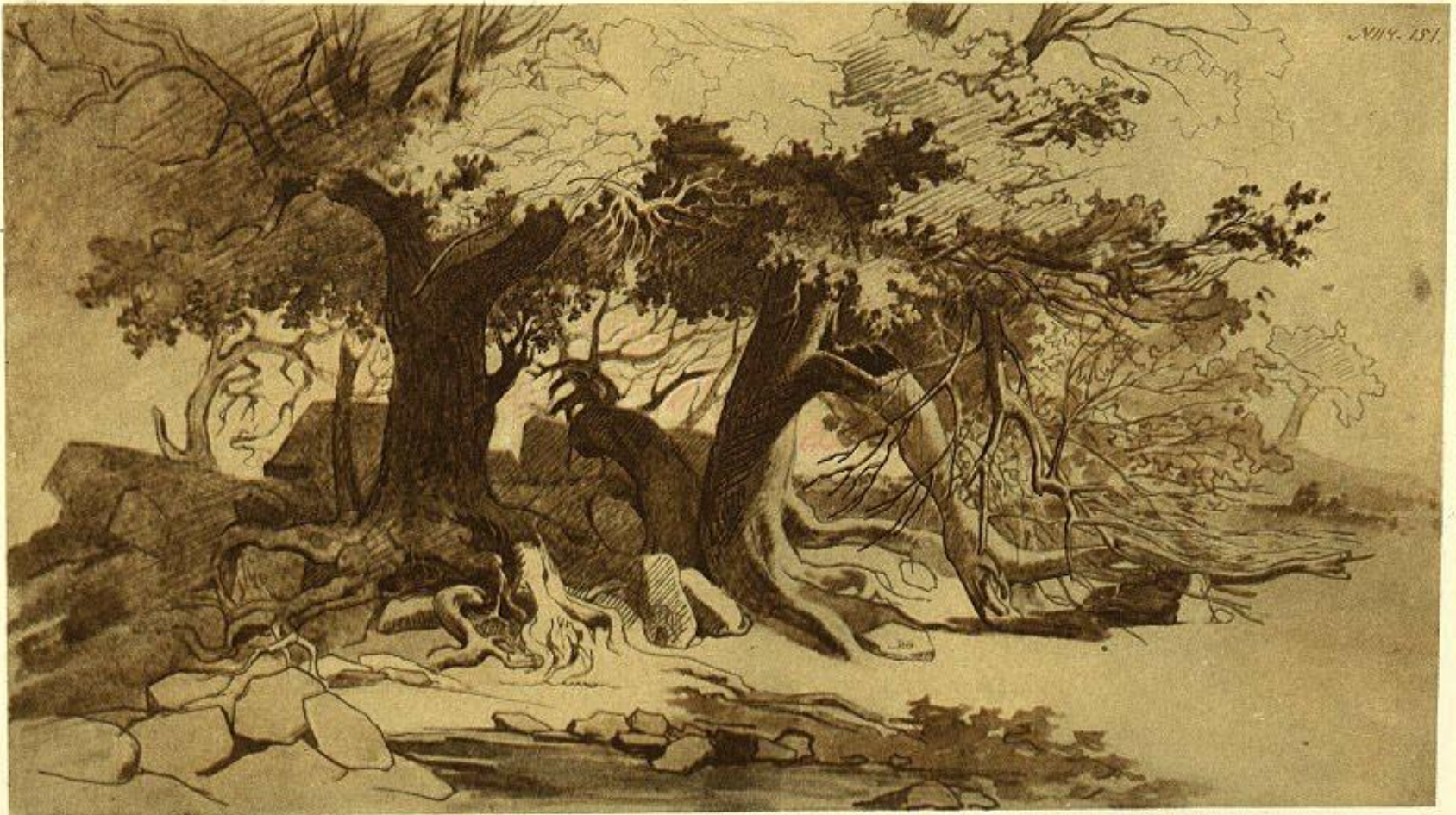


7. ТУРКМЕНСЬКІ АБИ В КАРА-ТАУ.  
Акварель. [20.VI 1851—13.V 1857].





19. МАНГИШЛАЦЬКИЙ САД.  
Сепія, туш, білило. [1851—1852].



24. МАНГИШЛАЦЬКИЙ САД.  
Туш, перо, сепія, білило. [1851—1852].

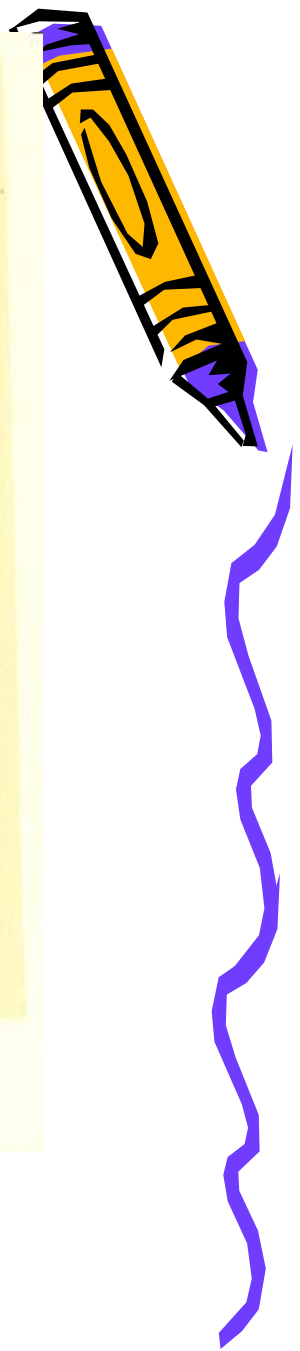






Из Черкассъ

85. В ЧЕРКАСАХ.  
Олівець, туш, перо, пензель. [18—22. VII 1859].



Мико́ла Корні́лович Пимо́ненко — український художник-живописець, автор багатьох картин на сільську та міську тематику.



- Пимоненко навчався у художній школі М. Мурашка та петербурзькій Академії художеств, яку через хворобу легенів та матеріальні нестатки залишив у 1884 році. Повернувшись до Києва, викладав у малювальній школі М. Мурашка.
- В 1901 був одним з організаторів Київського художнього училища.
- Твори побутового жанру на сільську тематику: «Сінокіс», «Проводи рекрутів», «Жниця» та ін. Глибоке розуміння життя народу яскраво проявилось в таких картинах, як «Свати», «У похід», «Ярмарок», «Весілля в Київській губернії», «Ворожіння». Також художник у своїй творчості звертався до портрета. У Національному художньому музеї України творам цього майстра відведено цілий зал.

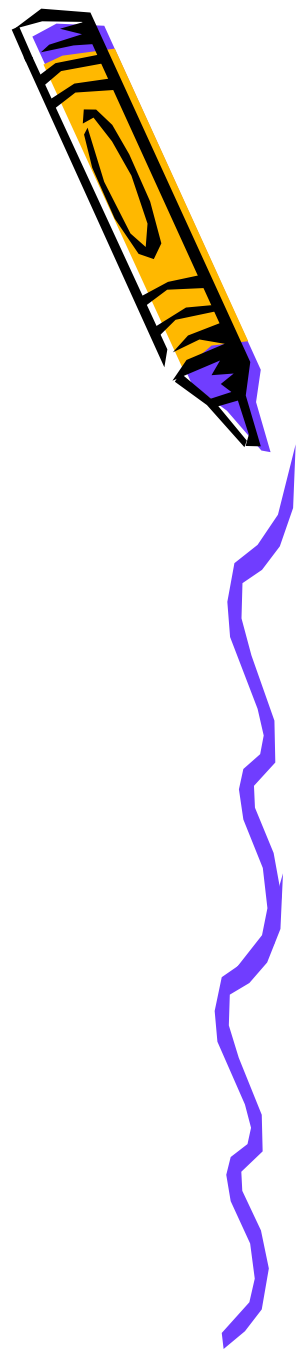




"СІНОКІС"



"Жница"



"СВАТИ"

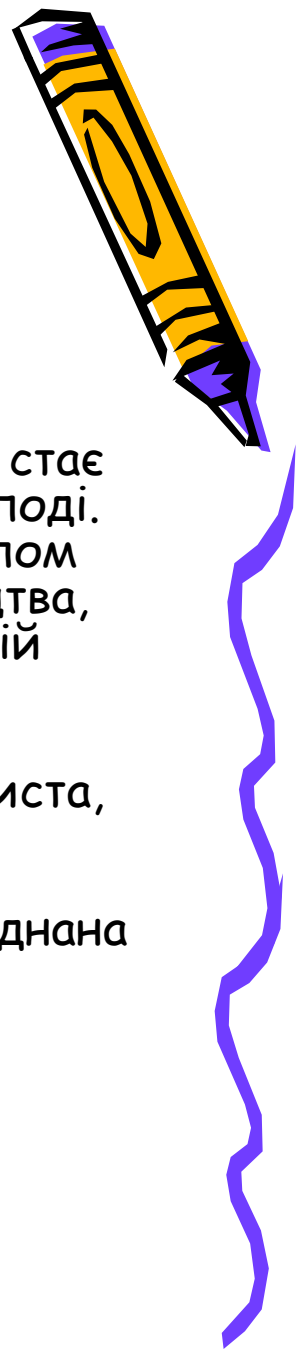


“Брод”



"Вечоріє"

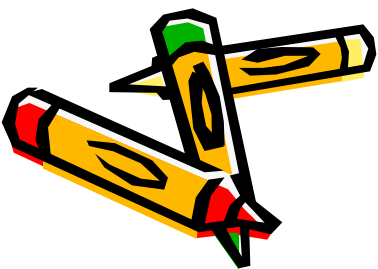
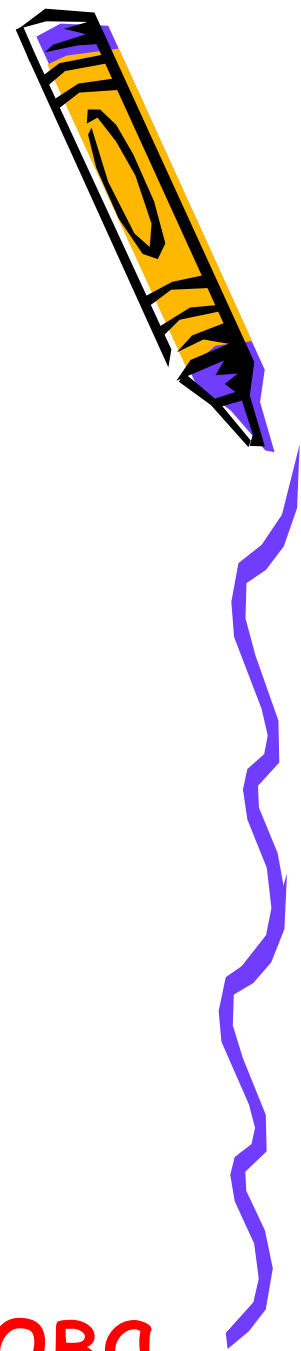
# Олексáндр Олексáндрович Мура́шко — український живописець, педагог і громадський діяч.



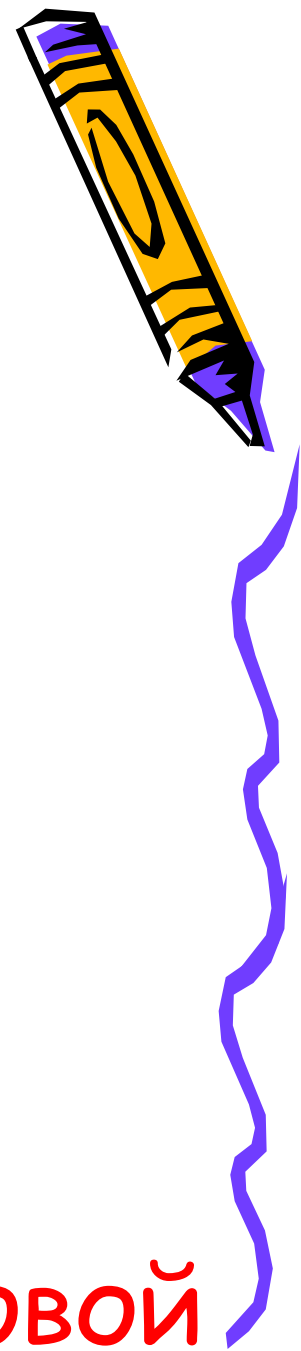
- Восени 1894 року Олександр Мурашко вступає до Вищого художнього училища при Петербурзькій Академії, а в 1896 стає студентом майстерні Іллі Рєпіна, кумира петербурзької молоді. Мурашко зі своїми товаришами Борисом Кустодієвим, Філіпом Малявіним, навчалися гуманістичним ідеалам його мистецтва, наслідували принципам його живописних методів — вільній манері письма з її пастозним розмашистим мазком і пластичною проробкою форми.
- Під впливом Рєпіна сформувався талант Мурашка-портретиста, про що свідчать його ранні, відмічені високим рівнем професіоналізму, твори. Одним з них є портрет Миколи Петрова, в якому глибина психологічного трактування поєднана з динамізмом композиції. Рєпінська школа також поклала реалістичні основи мистецтва Мурашка.



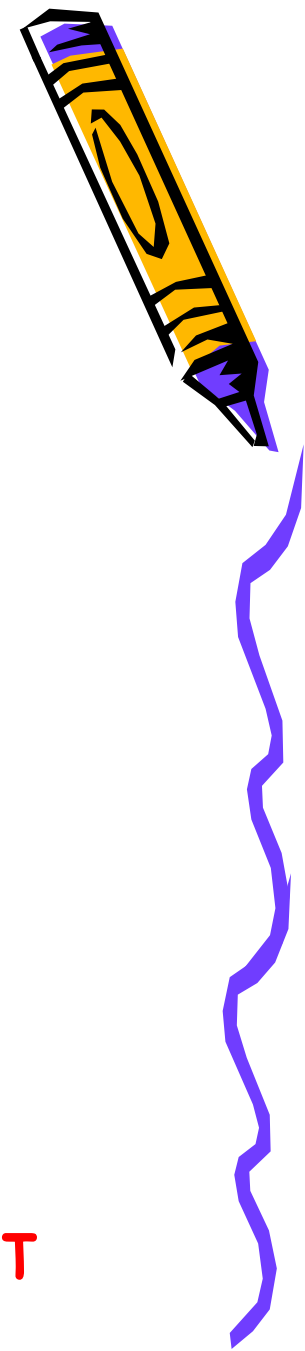
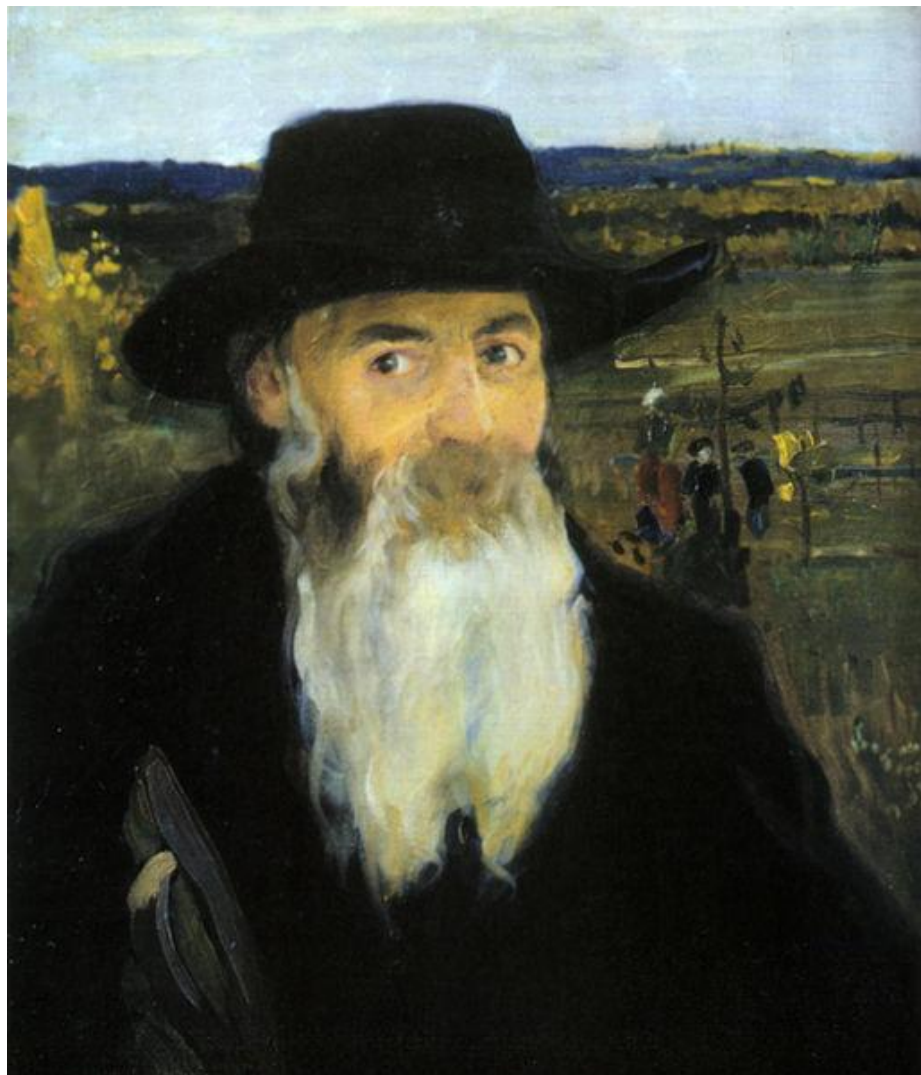




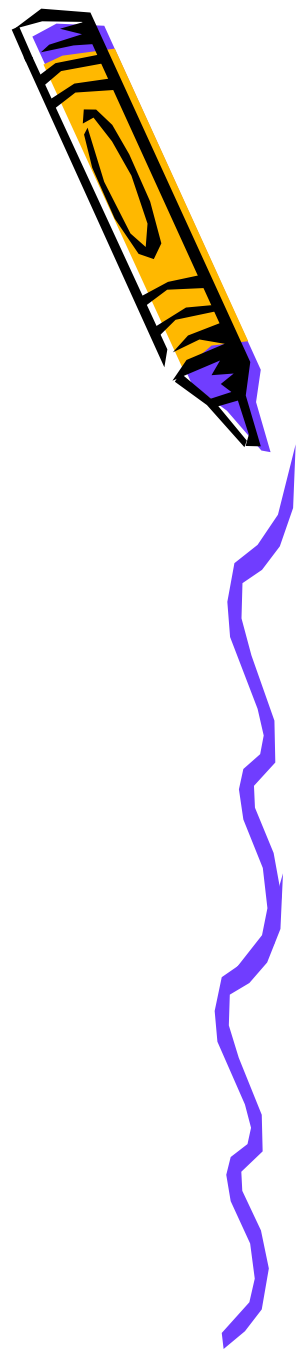
Портрет Миколи Петрова



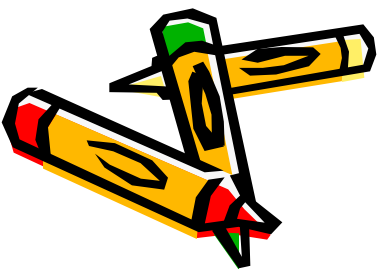
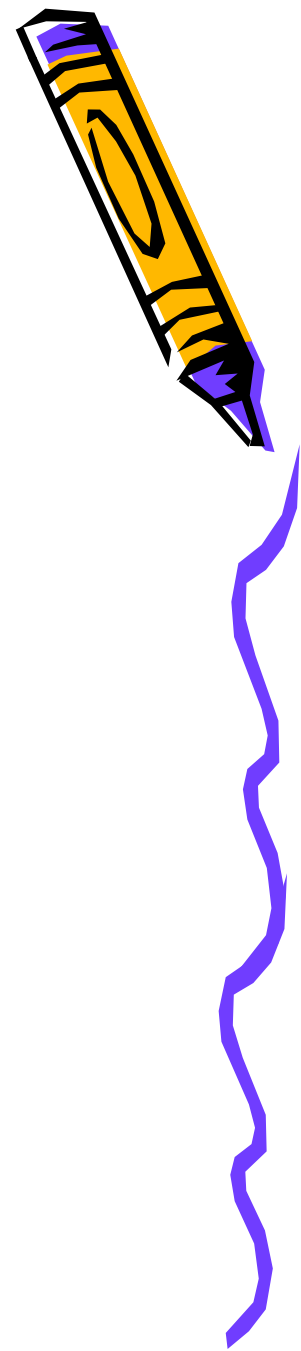
Портрет Олени Петровой



"Старий вчитель." Портрет  
Миколи Мурашка



Портрет Людмили  
Куксіної



“Дівчина в червонім  
капелюшку”



"Зима"

